

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 2 Pv 246/17/1103-13
EEČ: 2-10-580-2017

Bratislava III 03.08.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

povolanie: tlačiar

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 23.04.2017 v čase približne o 11.00 h v Bratislave na XXXXX v priestoroch tam sa nachádzajúceho bytu na 5.poschodí, pod vplyvom alkoholu vtrhol do izby, kde v tom čase boli jeho dvaja maloletí synovia a jeho nevlastná dcéra XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, v ktorých prítomnosti vulgárne nadával na ich matku a ktorej vulgárne vynadal a viackrát sa pokúsil ju udrieť, pričom hrozil, že ju zabije, čím svojim konaním u poškodenej XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu v Bratislave, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, Bratislava na prejednanie priestupku, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť príslušným orgánom posúdený ako priestupok proti občianskemu

spolunažívaníu podľa § 49 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe, blízkej osobe

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Nové Mesto - východ uznesením pod ČVS:ORP-479/NMV-B3-2017 zo dňa 24. 04. 2017 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Po skončení skráteného vyšetrovania poverený príslušník predložil spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby, ktorého preskúmaním bolo zistené, že v posudzovanej trestnej veci výsledky dokazovania neodôvodňujú podanie obžaloby, ale odôvodňujú postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu vyplýva nasledujúci skutkový a právny stav:

Ml. poškodená XXXXX ku skutku do zápisnice o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 23. 04. 2017, uviedla skutočnosti tak ako sú popísané v skutkovej vete tohto uznesenia a to, že jej nevlastný otec sa vyhrážal, že ju zabije, vulgárne jej nadával, zahnal sa po nej rukou a spôsobil jej tak dôvodnú obavu o jej zdravie. Jej matka bola v práci, pričom ona bola so svojimi maloletými bratmi. Nevlastný otec prišiel okolo 09.00 h po nočnej, ktorú však končí o 06.00 h a zvyčajne prichádza o 07.00 h. Uviedla, že otec má problémy s alkoholom, je často opitý, zvykne tak 4 dni piť, potom si dá približne týždeň pauzu, čo trvá už vyše roka. Nevlastný otec asi okolo 11.00 h vtrhol do izby, kde bola v tom čase s malými bratmi, buchol s dverami, začal pred nimi vulgárne nadávať na mamu, pretože mu berie výplatu, kričal po nej aj po bratoch, povedal jej, že ju zabije, rukou sa na ňu párkrát zahnal, chcel ju udrieť, ona sa však dokázala uhnúť. Prosila ho, aby odišiel preč, asi trikrát odišiel a vrátil sa do izby. Ona sa obliekla, obliekla bratov, zavolala babke, že k nej prídu, že nech po nich pošle strýka Paľa. Keď prišiel strýko, babka jej napísala sms správu, že je už dole, tak sa zberali von, na čo prišiel otec, ktorý jej povedal, že ona môže ísť preč, ale chalanov nepustí, začal vykrikovať, potom začal malých vydierať, že keď odídu, že nebude ich otec, že im nič nebude kupovať, že u neho skončili, ona však s bratmi nastúpila do výťahu a odišli preč. Bála sa ani nie tak o život, ale o zdravie, bála sa, že ju udrie, nevie, čo sa dá od neho čakať, keď má vypité. V poslednej dobe pije dosť často, nikdy ju neudrel, mamu však viackrát udrel, čím ďalej je viac agresívny. Nikdy predtým sa jej nevyhrážal. Mame sa vyhrážal, aj ju viackrát fyzicky napadol, bratov nikdy neudrel, ubližuje im psychicky tým, že sú svedkami toho ako pije, ako sa háda a ubližuje mame a tiež, keď má vypité, zvykne sa malým vyhrážať, že im niečo zakáže, nekúpi, nebude ich otcom. Od minulého roka začal otec viac piť, začal sa hádať s mamou, párkrát ju aj udrel.

Do výsluchu zo dňa 25. 04. 2017 za prítomnosti zákonnej zástupkyne a sociálnej kurátorky ml. poškodená k vyhrážke zabitím uviedla, že nevlastný otec

bol agresívny, opakovane vulgárne nadával na mamu, bol nahnevaný, že neprišla do roboty, aj keď mu ona povedala, že s mamou volala, že už je v robote, on tomu nechcel veriť. Splietal jedno cez druhé, kričal aj na ňu, povedal jej, že ju zabije, čo z neho len tak vyšlo, potom začal rozprávať niečo iné, nerozumela mu, čo splieta. Bola v šoku, otca už opitého zažila, teraz to bolo iné, bola tam s ním sama, mala z neho strach, že by jej mohol ublížiť. Zahnal sa na ňu rukou, prosila ho, aby odišiel z izby preč, povedala mu, že sa ho bojí, na čo sa on len zasmial, potom sa rozplakala, on ju začal napodobňovať, ako plače. Potom jej bránil, keď brala decká preč, nie fyzicky, len jej hovoril, že oni ostanú doma. K hádkam s matkou, keď jej nevlastný otec pod vplyvom alkoholu uviedla, že bola svedkom aj fyzických útokov medzi nimi, raz ju kopal na zemi, keď bola malá, buchol jej hlavu o stenu, raz mala monokel, asi pred mesiacom videla, ako ju počas hádky škrtil. Ju ani bratov neudrel, ale nebolo to prvýkrát, čo sa po nej zahnal, lebo viackrát sa do hádky zapojila aj ona a on ju tým chcel zastrašiť, nadával jej, že je sprostá krava, hrubé vulgarizmy voči nej nepoužíval. Mame veľakrát hrozil, že ju zabije, ak sa s ním rozvedie, jej sa doteraz nevyhrážal. Z otca má strach, keď je opitý, bojí sa, že začne rýpať do mamy, že keď sa jej zastane, začne kričať na ňu, bojí sa tých hádok, je jej to nepríjemné. Keď jej povedal, že ju zabije, vedela, že by to neurobil, že ju tým chcel zastrašiť, resp. že to povedal od zlosti, zaskočilo ju, že jej niečo také povedal.

XXXXX, matka poškodenej, k veci do zápisnice zo dňa 23. 04. 2017, 25. 04. 2017, uviedla, že manžel začal od roku 2007 častejšie piť, začali sa viackrát hádať, keď sa hádavali, urážal ju, nadával jej, že je krava sprostá, jebnutá, nadával na jej rodinu. Keď si vypil, skončilo to nadávkami na jej rodinu. V roku 2010 sa presťahovali na Račiansku, už bola tehotná s najmladším synom, počas tehotenstva dosť pil, chodieval domov opitý, cirkus vtedy nerobil, raz prišla za ňou dcéra, že tato chce vyskočiť z okna, keď tam prišla, muž visel z okna a držal sa parapety, bol dosť opitý. Keď mal najmladší syn 3 roky, začal viac piť, buď mal dobrú náladu a bol kľud, alebo zlú a vulgárne nadával, keď sa jej chcela dcéra zastať, zaháňal sa po nej rukami a nadával jej. Keď má vypité, je ako zmyslov zbavený. Raz sa stalo, že došiel domov opitý, pohádal sa so svojou mamou, ktorá mu dala facku, on išiel do kuchyne a vytiahol na ňu nôž a kričal nech prestane. Ona vtedy zobrala deti a išla k susede, policajtov nevolali. Potom polroka nepil, chodil aj na sedenia, bral lieky. Potom zasa začal piť, niekedy mu zvykla dať aj facku, čo ho vyprovokovalo, zvykol jej silno stlačiť ruku, dlaňou ju udrel po hlave, po tele. Potom začali hádky pre peniaze. Niekedy v roku 2014 jedna hádka vyústila do toho, že ju manžel sotil na zem, kopol ju oblasti chrbta a nadával jej, tiež nevolala políciu. Naposledy, keď sa pohádali, mu dala facku, lebo jej sľúbil, že nebude piť, po čom jej on povedal, že ho nebude fackať a chytil ju oboma rukami pod krk a trochu jej stisol hrdlo, keď malý syn začal kričať a plakať, tak ju pustil. Potom prišla jeho mama, tam došlo k verbálnej a fyzickej potýčke, nič vážne jej nespôsobil, potom sa upokojil. Ku skutku uviedla, že jej volala jej mama, keď bola v práci, že manžel robí doma zle, že XXXXX volala jej bratovi, aby prišiel po nich. Ona hneď volala dcére, ktorá jej povedala, že nemôže hovoriť, lebo to bude ešte horšie, jej brat pre nich prišiel, potom prišiel po ňu do práce, aby išla podať trestné oznámenie. Dcéra jej povedala, že bola doma s malými bratmi, išli do izby, aby im dala jesť. Potom prišiel manžel opitý domov, na chvíľu zaspal, potom sa zobudil, asi sa zľakol, že kde sú malí, pričom boli v tej izbe, kde jedli. Na to manžel vtrhol do izby, vraj začal na ňu škaredo nadávať pred deťmi, na čo dcéra povedala, nech prestane, že sa ho boja, na čo jej on povedal, že nech nie je drzá, vulgárne jej nadával, povedal, že ju zabije, ona si sadla do kúta a tam plakala, on sa

jej posmieval, že sa bojí, keď nemá doma maminku, potom zavolala asi tomu jej bratovi, ktorý keď prišiel zavolať políciu. V minulosti jej ani deťom nespôsobil žiadne ublíženie na zdraví, nevie uviesť, či by bol schopný niekomu z nich fyzicky ublížiť. On pracuje v tlačiarňi pri XXXXX. Trestné oznámenie nepodávala kvôli deťom, chlapani sú na neho naviazaní. Len keď má vypité, tak je to zlé. K vykázaniu zo spoločného obydľia uviedla, že toto nepovažuje za potrebné, ona bude teraz u matky a manžel je agresívny, len keď jej opitý, ona by chcela, aby sa išiel liečiť, to by považovala za riešenie celej tejto situácie. Dcéry ani chalanov sa v živote nedotkol. Nemyslí, že by bol schopný deťom ublížiť, určite nie, jej možno počas hádky, ale dúfa, že by jej naozaj neublížil.

Svedkyňa XXXXX, stará matka poškodenej, do zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 29. 06. 2017 ku skutku uviedla, že dňa 23. 04. 2017 okolo 18.00 h volala vnučka, povedala jej, že tatko je znova opitý, nadáva im, že do izby vliezol tak silno, že vraj vykopol dvere. Nepovedala nič konkrétne, len zbežne jej povedala a povedala, či by tam niekto po nich nemohol prísť, že chcú ísť preč, potom zložila telefón, ona volala svojmu synovi XXXXX, aby tam pre nich išiel. Asi o 10 minút jej opäť vnučka volala, že otec ich nechce pustiť, potom ukončili rozhovor. Asi o trištvrte hodinu potom volal syn, že ich má všetkých v aute. Vnučka jej ešte povedala, že najmladší vnuk v byte plakal, lebo mu otec kázal, aby si dal papuče a asi mal strach. Potom prišli k nim, vnučka bola u nej asi týždeň, došla aj jej mama, tiež bola u nej asi 5 dní. Vnuci boli potom u syna XXXXX tiež asi týždeň. Teraz sú všetci doma aj s otcom, asi spolu vychádzajú, keď nepije. Ku vzťahom v rodine uviedla, že oni sa tam stále hádali, XXXXX chodieval pri každej príležitosti opitý, viac menej vtedy vznikali konflikty, hádali sa s dcérou. Keď nemá vypité, je super tatko, vtedy je v pohode. Či sa niekedy vyhrážal manželke alebo deťom, alebo by im fyzicky ublížil uviedla, že deťom fyzicky neublížil, po manželke mal hodiť mobil, inak nevie, o vyhrážaní nepočula. Dcéra jej radšej nič nepovie.

Svedok XXXXX do zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 29. 06. 2017 ku skutku uviedol, že dňa 23. 04. 2017 mal službu, pracuje ako záchranár a volala mu sestra XXXXX, alebo jeho mama, že volala XXXXX s plačom, že jej otec je opitý, agresívny, že rozbíja v byte veci, vyhadzuje ich z bytu von, volali mu niekedy okolo 13.00-14.00 h. On s kolegom sadli do sanitky a išli na XXXXX, kde bývajú, všetky tri deti prišli dole, posadil ich do sanitky. Medzitým kolega volal políciu a potom, keď prišla hliadka, išli hore do bytu za XXXXX. On s deťmi čakal v sanitke, deti ukludňoval. XXXXX mu spomínala, že otec vykopol dvere do detskej izby, kde boli deti a povedal im, nech vypadnú. Potom polícia odviezla XXXXX a deti odviezol do XXXXX ku kamarátovi, kde boli celý týždeň. Všetci traja plakali, boli rozklepaní, triasli sa, hlavne najmladší, keď boli vo XXXXX tak na to zabudli, nechceli sa vrátiť domov, XXXXX povedal, že čo keď ho tato zase zbije, ale či ho niekedy zbil, nevie. V rodine XXXXX mali vždy problémy, ešte keď bývali v XXXXX, asi 16 rokov dozadu, sa XXXXX opil a po nejakom konflikte napadol mamu, kopal ju do celého tela, ťahal za vlasy, on si ju zastal a jeho tiež napadol. Mal vtedy zlomenú lícnu kosť, čo bolo hlásené aj na políciu. On keď si vypije, tak mu prepne, chce každého len biť, dva mesiace dozadu mu hovorila priateľka jeho otca, že videla XXXXX, jeho sestru, s modrinami pod očami niekde na zastávke. Sestra XXXXX skôr volá druhej sestre XXXXX. On veľa o tých problémoch, čo sú tam, nevie. Asi štyri roky dozadu na XXXXX bol svedkom toho ako XXXXX opitý z kuchyne zobral nôž, prišiel s ním do obývačky a pred deťmi, jeho mamou a XXXXX ten nôž zapichol do stola. Asi sedem

rokov dozadu bol svedkom incidentu v jednej krčme, XXXXX nechceli naliať, lebo bol dosť opitý, bol vulgárny na čašníčku, bol tam jeden hosť, ktorý ju tam bránil, ktorého XXXXX chytil, hodil ho o zem a búchal mu hlavu o zem.

Obvinený do zápisnice zo dňa 24. 04. 2017 ku skutku uviedol, že skutku veľmi ľutuje, prestane piť absolútne alkohol, pričom uviedol, že viac sa to už nestane.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria č. 18/2017 (č. I. 63-75) vyplýva, že u obvineného bola zistená duševná porucha – syndróm závislosti od alkoholu a od tabaku, ktorá je trvalého charakteru a súčasne prítomnosť poruchy osobnosti s nezdržanlivými a závislými rysmi. Hoci môžu byť v stavoch intoxikácie alkoholom v závislosti od typu a stupňa intoxikácie ovplyvnené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, v čase skutku bolo u obvineného prítomné excitačné štádium jednoduchej alkoholovej opojenosti s oslabením zábran, stratou kontroly, sklonom k expanzivite a agresívnym prejavom, ktoré mohli mať vplyv na ovládacie schopnosti, avšak mohol toto správanie v rámci intoxikácie predpokladať, čiže prítomnosť alkoholovej ebriety nemalo forenzne významný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Prítomnosť poruchy osobnosti vysvetľuje páchanie trestnej činnosti, ale rovnako nemá vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Obvinený trpí závislosťou od alkoholu pokročilého charakteru, nie je schopný trvalej abstinencie, bagatelizuje a racionalizuje pitie alkoholu ako aj prejavy správania v stave opitosti, neuvedomuje si potrebu dlhodobej liečby, z ktorého dôvodu znalec odporučil nariadenie ochrannnej liečby protialkolickej ambulantnou formou a súčasne skonštatoval, že skúmanie duševného stavu u vyšetrovaného nie je potrebné.

Počas vyšetrenia obvinený podstatne obsiahlejšie popísal skutok, pričom uviedol, že konflikt vznikol z dôvodu, že po nočnej si sadol s kamarátom, prišiel domov, pýtal sa na ženu, dcéra v puberte mu začala dohovárať, nadávať, pravdepodobne vybuchol, povedal, že „je nevďačná sviňa, zabiť ťa je málo“, ale nevyhrážal sa jej zabitím. Vie, že vyľakal synov, veľmi ho to mrzí.

Uvedené z vykonaného dokazovania vyplývajúce skutočnosti svedčia tomu, že obvinený v stave opitosti vtrhol do detskej izby, kde sa v tom čase nachádzali jeho maloletí dvaja synovia a nevlastná dcéra – ml. poškodená, vulgárne nadával na ich matku, kričal po poškodenej a po jej bratoch, pričom povedal, že ju zabije, rukou sa na ňu párkrát zahnal, keď ho poškodená prosila, aby z izby odišiel, že sa ho bojí, asi trikrát odišiel a vrátil sa do izby. Následne ml. poškodenej verbálne bránil, aby jej maloletých bratov zobrala preč z bytu. Ml. poškodenú spolu s maloletými bratmi, synmi obvineného, prišiel na základe jej telefonátu starej matke vyzdvihnúť, jej strýko, ktorý všetky deti vrátane poškodenej naložil do vozidla a zavolať políciu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že ml. poškodená ku skutku vypovedala, že obvinený má problémy s alkoholom, pod jeho vplyvom je agresívny. K vyhrážke zabitím uviedla, že sa nad tým nepozastavovala, lebo vedela, že by to neurobil, že to povedal od zlosti, zaskočilo ju to, pretože to povedal prvýkrát. Otca sa bojí, keď je opitý, bojí sa, že začne rýpať do mamy a keď sa jej zastane, tak že začne kričať aj na ňu, bojí sa tých hádok. Nikdy predtým sa jej počas ich hádok nevyhrážal. Ml. svedkyňa - poškodená bezprostredne po skutku uviedla, že otec

nadával na mamu, že neprišla do roboty, na čo mu ona uviedla, že s ňou komunikovala a už je v práci, čomu nechcel veriť, na čo na ňu začal kričať, splietal jedno cez druhé, potom povedal, že ju zabije, čo z neho len tak vyšlo, potom začal rozprávať niečo iné, ani mu nerozumela, čo splietal. Rovnako je potrebné poukázať na výpoveď svedkyne XXXXX, manželky obvineného, ktorá po zákonom poučení popísala svoje viaceré verbálne a fyzické incidenty s obvineným pod vplyvom alkoholu z minulosti, ako aj incidenty s ostatnými príbuznými, ktoré však nikdy neoznamovali a ktoré nikdy neskončili ublížením na jej zdraví alebo na zdraví detí. Rovnako poukazujem na tú skutočnosť, že poškodená a rovnako zhodne i svedkyňa XXXXX vypovedali, že obvinený je agresívny, len keď je opitý, pričom za riešenie tejto situácie považuje to, aby sa dal liečiť. Svedkyňa XXXXX k osobe obvineného vypovedala, že má vedomosť o problémoch v rodine, ktoré sú zapríčinené nadmerným požívaním alkoholických nápojov, kedy vznikali konflikty s manželkou. Keď nemá vypité, je super tatko a vie, že keď nemá vypité, je v pohode. Súčasne uviedla, že po skutku deti aj manželka nebývali v spoločnej domácnosti s obvineným asi týždeň, avšak v čase výsluchu (29. 06. 2017) bývali všetci doma, ako manželka tak i deti spolu s otcom a vyjadrila svoj názor, že asi spolu vychádzajú, keď nepije. Uviedla, že deťom nikdy fyzicky neublížil, len má vedomosť, že po manželke raz hodil mobil, o vyhrážaní nepočula.

K prejednávanému skutku je nutné tiež poznamenať, že vykonaným skráteným vyšetrovaním nebolo zistené, že konanie obvineného u ml. poškodenej (nevlastnej dcéry) spôsobilo obavu o jej život a zdravie v takej intenzite ako to vyžaduje a predpokladá skutková podstata stíhaného prečinu, pričom bolo zistené, že ml. poškodená má strach a obavu z hádok v domácnosti a agresívneho správania sa jej nevlastného otca, ktoré on sám nevie pod vplyvom alkoholu ovládať. Možno teda konštatovať, že príčinou jeho agresívneho správania je práve nadmerné požívanie alkoholických nápojov, ktoré návykové látky odbrzdujú jeho zábrany a sú spúšťačím mechanizmom jeho agresívneho správania sa, ktorý záver súčasne tiež vyplýva z podaného znaleckého posudku k osobe obvineného.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin musí konanie páchatel'a napĺňať **všetky formálne ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu**. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky; prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, odsek 2 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatela a obeť pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, **že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatela, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním**. Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ ide o konanie páchatela je potrebné prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné hodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného zákona treba odlišiť **od prejavov, pri ktorých vzhľadom na celkový priebeh skutkového deja, nedosahujú zákonom požadovanú intenzitu a kvalitu.**

Konanie obvineného je tak nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú vyhrážky schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich realizácie. Berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z vykonaného skráteného vyšetrovania je nevyhnutné incident, ktorý je predmetom nastoleného trestného stíhania **vyhodnocovať ako agresívne správanie sa obvineného pod vplyvom alkoholu**, ktorého vplyvom obvinený v osobnostnej rovine stráca schopnosť rozumne vnímať realitu a akýkoľvek

podnet je spôsobilý v ňom vyvolať agresívne reakcie, ktoré smeruje voči ktorýmkoľvek v zásade aktuálne prítomným členom domácnosti. Už samotná komunikácia s ml. poškodenou, nevlastnou dcérou, ktorá si zastala svoju matku, na ktorú obvinený nadával, vyvolala u obvineného pocity hnevu a zlosti, ktoré v stave opitosti nebol subjektívne schopný ovládať.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť činu predstavuje tzv. materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinu, pričom má napomôcť **odlíšiť priestupky od prečinov. Ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok a ak je závažnosť činu vyššia ako nepatrná, pôjde o prečin.** Závažnosť prečinu je teda určovaná taxatívnym výpočtom skutočností ovplyvňujúcich závažnosť prečinu a to a) spôsobom vykonania činu a jeho následkami, b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), c) mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 10 odsek 2 Tr. zák. je tak konanie obvineného stíhaného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. nevyhnutné posudzovať s prihliadnutím na povahu a charakter vyslovených vyhrážok ako aj so zreteľom na skutočnosti, do akej miery sú, resp. boli jeho vyhrážky schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodenej z ich realizácie.

Inak povedané, aplikácia ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona **prichádza do úvahy pri prečinoch za účelom ich odlišenia od iného protiprávneho konania definovaného ako priestupok**, ak relevantné konanie po vyhodnotení všetkých kritérií materiálneho korektívu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia páchatel'a a pohnútku páchatel'a) **nedosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnú**, v čoho dôsledku je skutok potrebné posudzovať a kvalifikovať **ako priestupok a nie ako prečin**. V prípadoch, v ktorých závažnosť konania trestnoprávne zodpovedného subjektu dosahuje **vyššiu ako nepatrnú, je toto nevyhnutné kvalifikovať ako prečin a nie ako priestupok**.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Z hľadiska intenzity útoku je potrebné konanie obvineného posudzovať s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko nie je možné vychádzať výlučne len zo subjektívneho vnímania uvedených udalostí, resp. vyhrážok subjektu, ktorému sú, resp. boli adresované, ale je potrebné tieto posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä povahu vyhrážok, pri ktorých je nevyhnutné vyhodnotiť stupeň nebezpečnosti vyhrážania a to najmä za účelom jeho dôsledného odlišenia od prejavov, pri ktorých boli použité nevhodné a silné slová a ktoré znaky skutkovej podstaty stíhaného prečinu nenapĺňajú. Samotné

vyhrážky je potrebné vyhodnocovať s prihliadnutím na konkrétnu povahu vyhrážky a na to ako sa obvinený pri vyhrážkach celkovo správal, či bral do ruky nejaké predmety a tak naznačoval úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či išlo o hrozby, ktoré neboli vážne mienené a ktoré reálne hrozbu pre poškodenú nepredstavovali.

Pokiaľ ide teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodenej z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Trestného poriadku treba odlišiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

Uvedené skutočnosti potvrdila osobne do výsluchu i samotná ml. poškodená, ktorá uviedla, že strach o život v dôsledku konania svojho nevlastného otca nepociťovala a ani nepociťuje a vyjadrila svoje presvedčenie, že by jej neublížil. Konkrétne k vyhrážke zabitím uviedla, že sa nad tým nepozastavovala, lebo vedela, že by to neurobil, že to povedal od zlosti, zaskočilo ju to, pretože to povedal prvýkrát. Otca sa bojí, keď je opitý, bojí sa, že začne rýpať do mamy a keď sa jej zastane, tak že začne kričať aj na ňu, bojí sa tých hádok.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania preukazujú, **že stíhaný skutok nie je trestný čin**, ale ide o skutok, **ktorý by mohol** príslušný orgán posúdiť ako priestupok. V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje na základe vykonaného vyšetrovania, resp. skráteného vyšetrovania k záveru, že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento **by mohol mať znaky priestupku**, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu na prejednanie priestupku, resp. správneho deliktu. V tejto súvislosti preto platí záver, že na prijatie uznesenia o postúpení veci je potrebné vylúčiť akúkoľvek pochybnosť o skutočnosti, že skutok nesie znaky trestného činu.

V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona je nevyhnutné tiež poukázať na skutočnosť, že v osobe obvineného ide o osobu doposiaľ bezúhonnú, ktorá bola súdne prejednávaná a odsúdená za skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Tr. zák. Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. XXXXX, ktoré odsúdenie je aktuálne zahľadené a na páchatel'a sa hľadá, akoby nebol odsúdený. Za žiaden iný trestný čin obvinený odsúdený doposiaľ nebol. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obvineného vyplýva, že tento nebol doposiaľ priestupkovo prejednávaný.

Vzhľadom najmä na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu obvineného a ml. poškodenú a ich vzájomný vzťah mám za to, že závažnosť konania obvineného možno charakterizovať ako nepatrnú a preto s poukazom na vyššie

uvedené skutočnosti možno konštatovať, že nie je trestným činom.

V tejto súvislosti uvádzam, že vzhľadom na charakter stíhaného prečinu, osobu obvineného ako aj skutočnosti vyplývajúce z vykonaného skráteného vyšetrovania, berúc do úvahy závery znalca vyjadrené v znaleckom posudku z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) č. 18/2017, bude vo veci na Okresný súd Bratislava III samostatne podaný návrh na uloženie ochranného liečenia.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho materiálu a po vyhodnotení dôkazov a to každý dôkaz jednotlivo ako aj všetky vo vzájomnej súvislosti zmysle § 2 odsek 10, odsek 12 Trestného poriadku som dospela k záveru, že konanie obvineného XXXXX síce napĺňa formálnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, avšak v dôsledku absencie materiálnej stránky s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona nedosahuje zákonom požadovanú intenzitu stíhaného prečinu, ale vykazuje znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo v nastolenej trestnej veci obvineného XXXXX, trestne stíhaného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 s poukazom na § 138 písmeno a), § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona potrebné konštatovať, že skutok nie je s poukazom na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona stíhaným trestným činom, ani iným trestným činom ustanoveným v osobitnej časti Trestného zákona, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnúť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Linda Helingerová
prokurátorka